

Leikurin um Brøðurnir Leyvuhjarta er spennandi og stuttligur leikur. Stórt arbeiði er lagt í at skapa ein ævintýr heim, og tað hevur eydnast.

ummæli

Í hesum døgum verður leikurin Brøðurnir Leyvuhjarta sýndur í Klaksvík. Tað er Klaksvíkar Sjonleikarafelag, sum hevur sett leikin upp, og tað hava tey gjørt sannførandi.

Leikurin byggir á eina bók hjá svensku Astrid Lindgren, sum eisini skrivaði søgurnar um Emil ú Lønnebergi, Pippi Smokkulegg og Mio mín Mio.

Astrid Lindgren, sum nú er næstan 90 ára gomul, dugir sera væl at greiða frá, og við Brøðurnir Leyvuhjarta greiðir hon frá endaleysa bardaganum millum tað góða og tað ónda.

Liti Karl er bangin tí hann er sjúkur (helst við tuberklum, tá søgan gongur fyrri seg í 30'unum) og skal skjótt doyggja.

Men beiggja hansara uggar hann og fyrigylkar honum ævintýrlandið Nangiljala, har hann sleppur, tá hann doyir. Søgan vil tað soleiðis, at báðir beiggjarnir enda í Nangiljala, har alt ikki er so gott, sum tað var og eigur at vera, tí tann óndi Tengil og hansara menn kúga annan av teimum tveimum dølunum í Nangiljala.

Báðir brøðurnir Leyvuhjarta vera drignir við í frælsisbardagan, og tað gerst alsamt meira spennandi so hvørt sum leikurin liður.

Dramatiskur

Leikurin er ein familjuleikur, og tá tey í Sjonleikarafelagnum í Klaksvík biðja foreldrini koma við teimum yngstu børnunum, hava tey alla orsök til tað.

Ikki tí, har hendir ikki tað stóra, sum børnini ikki fleiri ferðir áður hava sæð í sjónvarpinum, men í leikinum verður tað ført fram á ein serliga dramatiskan hátt, og tað ræðir kanska tey yngstu børnini.

Men spælið, búnar, ljós og ljóð gerast til eina so væl eydnaða eind, at eingin sleppur undan at liva seg við í leikin, og tær dramatisku hendingarnar á pallinum hava árin á alla áskoðarafólkin.

Leikurin er byttur upp í tvey, og eftir steðgin mitt í leikinum, taka hendingarnar dik á seg, og ferð kemur á leikin.

Tengil og hansara menn samla øll fólkin á torginum í Rósudalinum og har loypa teir ræðslu á fólk. Eitt uppperð við tað ónda gerst alsamt neyðugari, tí fólk í Rósudalinum kann ikki liva undir slíkum korum.

Trupulleikin er bert hann, at maðurin, sum skal standa á odda fyri uppreistrinum er fangaður, men har eru tað at

Deyðin skapar fortreytirnar

Klaksvíkar Sjonleikarafelag framførir í hesum døgum spennandi ævintýrleikin Brøðurnir Leyvuhjarta, sum í høvuðsheitum snýr seg um bardagan millum tað góða og tað ónda. Sosialurin var til eina av framførðslunum í vikuni

Brøðurnir Leyvuhjarta veita fólkinum í Rósudalinum eina hjálpanði hond.

Leikararnir og pallskipti

Ein stórir partur av leikarunum eru ungir og lutvist óroyndir, men teir koma væl frá leikinum.

Høvuðsleikararnir báðir, Annfinn Jacobsen og Jógván á Høvdanum spæla væl og eru sannførandi í sínum leiklutum.

Somuleiðis eru hinir leikararnir, og yvirhøvur ber tað illa til at seta fingur á spælið, hóast tað altíð er okkurt sum kundur verði betri.

Mest royndi leikarin í Brøðurnir Leyvuhjarta er Adelborg Linklett, sum spælir Suffia, sum stendur á

odda fyri bardaganum móti Tengil.

Tveir leikarar, sum koma fram á ein stuttligan hátt, hóast teir eru tveir av Tengilsmønnum, eru Kadar og Vedar, sum eru typisk dømi um óndar persónar av tí undirhaldandi slagnum. Tað eru ávíkavist Jan Gardar og Óssur Hentze, sum spæla Vedar og Kadar.

Eru Vedar og Kadar ikki gjøgnumført óndir, so er Tengil, sum stendur á odda fyri tí ónda, tað, og hóast Magni Husgaard ikki sigur eitt orð í øllum leikinum, so ber ikki til at fara skeivur í hvat hann er fyri ein, tá hann peikar og ger tekin til sínar menn um at drepa fólk í Rósudalinum.

Tilsamans eru 22 leikarar í leikinum, og teir geva allir

sítt iskoyti til ein góðan og spennandi leik.

Tað eru mong pallskipti í leikinum, og tað hevði ikki verið ein trupulleiki, um áskoðararnir lótu vera við at klappa hvørja ferð eitt skifti var. Tónleikur og effektur koyra víðari, og ilt er at fáa tann partin av leikinum við, tá hann ikki hoyrist fyri klappi.

Vónandi verður klapp og floyt goymt til leikurin er liðugur í teimum sýningunum, sum enn mangla.

Pallmynd og tónleikur

Tað eru ikki minst pallmynd og tónleikur, sum skapa umstøðurnar fyri einum leiki í einum ævintýrheimi, og sum skapa dramatikkinn í leikinum.

Tað er Evard Fuglø, sum hevur staðið fyri arbeidnum at gera pallmyndina, og tað arbeiði hevur hann avrikað til eitt reint ug. Pallmyndin er hugtakandi og dregur áskoðararnar við inn í ein ævintýrheim, júst soleiðis sum ætlanin eisini er við leiki og pallmynd.

Og við til at gera tær spennandi og dramatisku hendingarnar veruliga spennandi og dramatiskar tónleikurin.

Nýggjur tónleikur er gjørdur til leikin, og tað er Magni Husgaard, sum hevur gjørt tað arbeiðið.

Við tónleikinum sum stórir hjálpar verða stæmningar av øllum slagi skaptir á pallinum.

Og leikurin skiftir alla tíðina frá at vera spennandi

til at vera stuttligur, frá at vera óndur til at vera góður, og alt hetta hóast deyðin hevur ein sentralan leiklut.

Og so skal eg minnast til at nevna, at mær persónliga ikki dámdi boðskapin í søguni, men tað fer neyvan at skapa stóra høvuðbrýggi hjá foreldrunum, sum koma við børnunum sínum.

Leikurin er fyrst og fremst ein søga um vinarlag og trúðskap, um svik og ræðuleika, og um bardagan millum tað góða og tað ónda.

Stutt sagt ein søga um lívið, har deyðin skapar fortreytirnar.

Eyðun Klakkstein